

Informatiebrief renovatie en uitbouw MKC 't Ronde nr. 5

juni 2021

Dit is de laatste informatiebrief voor ouders en verzorgers van montessori kindcentrum 't Ronde over de ontwikkelingen rondom de renovatie en uitbouw van het gebouw van 't Ronde aan de Uilenhoeve.

Redactie: Joost-Joris van Doleweerd (bestuurslid huisvesting) en Jeannette Ridderhof (directeur)
Mocht je willen reageren of vragen hebben, dan kun je mailen naar ronde@tronde.nl

Het is bijna zover!

Er wordt heel hard gewerkt op de Uilenhoeve. Dat kan je van de buitenkant al goed zien. En binnen: ja, dat wordt zo mooi!

Wat zo fijn is: er is nog heel veel te herkennen van het fijne en bijzondere gebouw dat het was. Alleen is het lichter, groter, beter, geïsoleerd, comfortabeler en geschikt voor al onze kinderen (van 0 tot 13 jaar). Je kunt je voorstellen dat we niet kunnen wachten!

We laten graag een paar foto's zien waarop de metamorfose goed te zien is:

Vooranzicht: het nieuwe gedeelte met de fraaie houten buitenkant. Beneden het domein voor de kinderen van 0 tot 4 jaar, boven de personeelskamer en kantoren (en een prachtig balkon).

Links de (oude) centrale hal met het verhoogde dak (kijk maar naar de witte gedeelten onder de houten pilaren. Zoveel is het dak opgehoogd). Veel meer daglicht nu. Rechts de nieuwe voorhal (hier stond je vorig jaar nog buiten!).

De keuken in aanbouw. In het nieuwe gedeelte voor de kinderopvang

Een klaslokaal: de muren en plafonddelen zijn geschilderd. De vloerverwarming zit al onder een nieuwe laag beton, je ziet de buizen rechts op de foto op de muur uitkomen. De grote buis is voor de luchtbehandeling (coronaproof).

De omloop. Hier komen nog kasten voor onze bibliotheekboeken. De nisjes krijgen van de binnenkant mooie kleuren. Kijk maar:

Het schoolplein

Het schoolplein begint al vorm te krijgen. Het plein voor de jongste kinderen in aanleg. Hier komt straks een zandbak, een klimtoestel, een palenbos en wilgentunnel. Spannend hoor! Op de plein voor de oudere kinderen komt o.a. een klimtoestel, duikelrek en een pannaveld.

De twee buitenbergingen worden geschilderd in de kleuren van de kozijnen; zandkleurig en antraciet. Zo zijn ze helemaal in stijl met het gebouw.

Een kijkje achter het gebouw: Elke midden- en bovenbouwgroep heeft straks een eigen buitenplaats en tuintje. De stenen zijn hergebruikt, ze komen van het stuk schoolplein waar nu de nieuwbouw staat.

Tijdspad

De komende weken wordt de gietvloer gelegd. Dan kan er binnen niet gewerkt worden. Daarna komen er nog vele puntjes op de i! De oplevering staat gepland op 16 juli.

Op 19 juli verhuizen we van de Lingewijk naar de Uilenhoeve. In de zomervakantie wordt het nieuwe meubilair geleverd. De laatste week van de vakantie is het hele team aanwezig om uit te pakken en in te richten. Op 30 augustus verwelkomen we de kinderen in het vernieuwbouwde montessori kindcentrum 't Ronde.

2018
Verbouwing 't Ronde te Leusden
Debatief ontwerp - 3D impressie 1
06-04-2018

Dank!

Hierboven één van de eerste impressies van de architect, zodat we een beeld konden vormen hoe het zou worden als het af zou zijn. Ruim anderhalf jaar is door de projectleider Addy Hekking, de architecten van studioWA! keihard gewerkt om ons Montessori Kindcentrum te verwezenlijken. Afgelopen jaar is de aannemer Jansman daarbij aangesloten. Daarnaast hebben we veel en prettig samengewerkt met de gemeente Leusden en de buurt, om de kinderen zo dadelijk, in het nieuwe schooljaar, in een prachtig, vernieuwd, verduurzaamd gebouw te kunnen laten leren, spelen, groeien en ontwikkelen!

Graag tot ziens op de Uilenhoeve!!

***En.... dan willen we nog iets met jullie delen:
een krantenartikel uit 1979!***

*Een interview met de oorspronkelijke architect
van het gebouw: Jan Verhoeven. Zo herkenbaar
en leuk!*

Hieronder de tekst van het artikel:

Jan Verhoeven, architect van de Montessorischool:

‘Met architectuur kun je inspiratie geven aan mensen en eruit halen wat erin zit.’

LEUSDEN, dinsdag 18 september trokken de kinderen van het Leusdens Montessorionderwijs Jan Verhoevens schoolgebouw in Leusdens tweede fase binnen. Het is een sympathiek gebouw waarin de kinderen als in kleine huisjes bij elkaar wonen, want dat doe je toch zo’n hele dag op school. Bij elkaar wonen, met elkaar werken, spelen en leren.

KLEINE KAPELLETJES

Het schoolgebouw bestaat uit net allemaal kleine kapelletjes. Paviljoentjes rond de gemeenschapsruimte waar de kinderen in groepjes bijeen kunnen zijn. De hele achtergevel van de school wordt gevormd door deze kapelletjes, rond spilletjes die daar van het plafond af hangen. Die kapelletjes voor groepjes van drie kinderen verzamelen zich als het ware tot grotere kringen. Tot meer mensen/kinderen die grotere kringen culminerend in het verzamelpunt: het toneel waar alle mensen/kinderen bij elkaar komen.

VESTZAKTHEATER

Hoewel het gebouw duidelijk een school is, is het verzamelpunt een

soort vestzaktheater. Het heeft iets feestelijks, iets opens, iets bevrijdends, je kunt er muziek in maken, toneelstukjes opvoeren. Daarbij zijn de trappen de tribunes waarop je plaats kunt nemen. ‘De kinderen komen elke dag op, op het toneel,’ zegt architect Jan Verhoeven. ‘Ik bedoel niet dat ze maskertjes op hebben, zo zwaar niet, maar toneel hoort bij ons allemaal. We spelen allen onze rol op het toneel in de gemeenschap. Dat soort dingen als toneel hebben we langzamerhand veel te apart opgesteld.’

HOEKJES

Er zijn veel hoekjes in de school waar de kinderen apart of met zijn tweetjes kunnen zitten. De architect heeft daar een soort galerij, een balkon, voor gebouwd. Dat was mogelijk omdat het montessorionderwijs als een van zijn principes naar voren brengt dat de kinderen zich moeten kunnen terugtrekken, alleen of met een ander, om in het documentatiecentrum te kunnen werken, een boek te lezen of om een werkje te verrichten waarvoor concentratie nodig is. Kinderen kunnen zich in die hoekjes fijn voelen. Het is een bepaalde emotie voor hen.

HET LICHT

Voor elke architectuur is het licht, de lichtinval, erg belangrijk. In de school zie je overal lichtvlekken verschijnen, als wanneer je in een bos loopt. Het is een “natuurgebouw”. Het groen van de lente en het groen van zuring zie je dan ook als kleuren toegepast. De muren en het dak zijn naar boven “open” gemaakt om ook daar het contact met buiten tot stand te brengen. ‘Het licht is essentieel,’ zegt architect Verhoeven. ‘We laten het licht graag van alle kanten binnenkomen. Het licht van bovenaf is net zo belangrijk als het licht van noord, zuid, west en oost. Dat bovenlicht is een heerlijk licht. Zonder dat uitzicht naar boven kun je niet. Je hebt de wolken nodig. Ook boven moet je de natuur kunnen zien. Het doorgaande bovenlicht is de gemeenschapsruimte, een soort lichtkring, zou je als een aureool kunnen zien voor de kinderen die zich in de gemeenschapsruimte bevinden. Wij hebben niets tegen symboliek. Niet dat we die vooropstellen, maar je bent met iets bezig en dan plotseling duikt zoets op. Als symboliek goed is, komt die uit zichzelf naar voren.’

KONTAKT MET BUITEN

In het schoolgebouw valt direct op dat er naar alle kanten contact naar buiten is. Contact met de natuur. Het gehele voorstuk blijft dan ook vrij. Achter de school gaan de kinderen tuintjes inrichten. Architect Verhoeven vindt het contact met de natuur, die hij graag onze levensbron noemt, zeer belangrijk. Tot zelfs in de binnensteden probeert hij contact tot stand te brengen en te herstellen. Hij vindt het vooral ook fijn om een school te maken omdat hij door de uitzichten die hij naar buiten geeft de jonge kinderen duidelijk maakt hoe wezenlijk dat contact met de natuur is.

SPEELS

DAKLANDSCHAP

De overburen van de school hebben behalve het zicht op het groen, dat binnenkort wordt aangeplant, het uitzicht op een speels en interessant daklandschap. De kleine kapelletjes zijn afgedekt met donkerkleurig steenslag-ruberoid, terwijl de grotere daken zijn gedekt met vriendelijk rode opnieuw verbeterde Hollandse pannen.

TOEGEPASTE MATERIALEN

De school is aan de buitenkant bekleid met een groot formaat baksteen en toont aan de binnenzijde natuursteenachtige betonsteen van groot

formaat. Voor de speelplaats buiten is een wat zwaarder betonsteen gekozen dat geschikt is voor dagelijks gebruik door de vele kindervoeten. Dit is een voorwaarde van de gemeente. De architect zelf zou liever voor een optimale binding tussen binnen en buiten dezelfde betonsteen als binnen hebben toegepast. De kozijnen zijn van hout. Binnen wordt de dakconstructie geschraagd door houten balken. 'Niet de eenvoudigste constructie,' zegt architect Verhoeven. 'We hebben die gekozen voor de beeldende werking. Die balken-plafonds: je geest kan erbij dwalen. Voor mijn part denk je aan sprookjes. Vroeger op school mocht ik door niets worden afgeleid. Tegenwoordig mag de geest gelukkig wat vrijer zijn. Wilt de mens gaan vibreren dan heeft hij voor zijn geest inspiratie nodig. Om diezelfde reden zijn in de school uit-stekende stenen aangebracht. In de kleuterafdeling had de leidster er allerhande blauwe flesjes opgezet. Die uit-stekende stenen hebben een decoratieve functie. De stenen afhakken is eigenlijk stenen misvormen. In de dertiger jaren van deze eeuw werkte de Amsterdamse school met een dergelijk element. De stenen krijgen door het uit-stekende nodige

aandacht. Doordat je ze ziet ga je erover nadenken en je gedachten gaan zich ermee bezighouden. Wat doen die sterren daar? Waarom steken ze om en om uit? Wat grappig is dat. Eigenlijk net kant, nou ja, wel een beetje grof dan. Zou me niks verwonderen als daar plotseling ineens een vogeltje op zat of een klein mannetje.'

ER ACHTER STAAN

'We proberen met zijn veertien in dit architectenbureau,' zegt Jan Verhoeven, 'de dingen te maken zoals we die willen maken.' 'We hebben een groep medewerkers die daar allemaal achter staan. Dat kun je overbrengen naar de opdrachtgever en naar de aannemer toe. Het is uitgesloten dat je met lange gezichten iets tot stand brengt. Je moet het met elkaar leuk vinden. Hier neemt Peter van Ravenzwaay, de projectleider van de school, aan het gesprek deel. De opdrachtgever, de gemeente Leusden, de aannemer, de firma Bloemendaal, en de gebruiker, de Montessorischool vonden het allemaal een fijn proces waarmee we bezig waren. Ondanks het feit dat het een zeer snel proces was. Ook de uitvoerder, de heer Valkenburg, had er aardigheid in. De bouwvakkers stonden er aanvankelijk wat vreemd tegenaan te kijken. Later

werd het zo eigen aan de jongens dat ze er hun eigenwaarde aan het vak weer in hebben teruggevonden. En ook hun waarde als mens.’ Verhoeven: ‘Dat merken we steeds, niet alleen bij deze school. De mensen zijn fluitend aan het werk. In het Zuiden is de bouw minder verzakelijk. Hier in het westen is het bouwvak aan het vervlakken. Je bent met de commercie bezig. Je komt niet aan dingen toe die echt met het vak te maken hebben. Het hele bouwteam heeft met ons meegedacht.’

POSITIEVE ROL

De gemeente Leusden heeft er een zeer positieve rol bij gespeeld. Om dit te begeleiden: het was nieuw voor hen. Ze hebben het budget streng bewaakt maar ze hebben meegewerkt in onze lijn. De gemeente heeft het net zo gewild en is er trots op.

Men heeft ook echt gezocht naar een architect. Het bestuur van de Montessorischool had zich terdege georiënteerd in verband met de architectenkeuzen. Ze kwamen in de school in Cuijk en daar vielen ze op. ‘Wij willen een arbeidsintensief bureau.’ Elk ding tot de lampjes toe is opnieuw gemaakt. Wij maken nooit een herhaling. Elke situatie is anders, elke tijd is anders, elk mens (en groep) is anders. Het is ook niet lollig om iets te reproduceren wat je drie jaar geleden al eens hebt gemaakt. Dat is meteen een aanklacht tegen wat je vaak ziet gebeuren. De mensen zijn gemakzuchtig. Er is geen spanning meer aan. Er zitten geen onzekerheden meer in. We hebben Nederland naar de donder geholpen. Jan Verhoeven is met zijn groep mensen bezig

beelden te maken waar ze van houden. Architectonische beelding waardoor ze hopen mensen te bewegen. Ze laten zich inspireren door de oude bouwkunst. De Cisterciënzers met hun rijke eenvoud. De Italianen met hun gevoel voor elementen. De Engelsen met hun typische Oxford communitybouw enzovoorts.

LOLLIG

‘Dat je het lollig vindt, dat werkt op de psyche,’ zegt Verhoeven. ‘Met architectuur kun je inspiratie geven aan mensen en eruit halen wat erin zit. Dat merk je vooral ook aan kinderen. Die voelen de onverschilligheid, de kilheid. Maar die herkennen ook als je er met liefde aan gewerkt hebt.’

